Megjelent a szülõújságban 2003. áprilisában

A böjti / nagyböjti idõszakban évrõl évre elõveszem Ézsaiás próféta könyvének 58. fejezetét. Nem avuló módon ír a próféta ebben a fejezetben - Isten üzenetét tolmácsolva - az igazi, az Istennek tetszõ böjtrõl. Az Istennek tetszõ böjt nem öncélú kegyességi gyakorlat, nem csupán saját lelkem megnyugtatására szolgál, hanem a lemondás együtt jelentkezik a másik ember felé való odafordulással, az igazságra és a szeretetre törekvéssel. Ha nem történt volna semmi rendkívüli esemény, akkor is ebbõl a fejezetbõl idéztem volna írásomban. E fejezet egyik mondata szerepelt azonban azon a gyászjelentésen, melyen a februárban megölt és március 14-én eltemetett Andorka Eszter evangélikus lelkész halálhírét adta tudtul a család. *"...ha kenyeret adsz az éhezõnek, és jól tartod a nyomorultat, akkor fölra-gyog a sötétben világosságod, és homályod olyan lesz, mint a déli napfény."*
(Ézs 58,10) - Andorka Eszter sokféle tevékenységének, színes egyéniségének méltatására természetesen nem vállalkozom, az Evangélikus Élet hasábjain megtették ezt az õt jobban ismerõk. Meg kell azonban említenem, hogy nem csupán böjtben böjtölt, s tette mindezt természetes életformaként. Részben iskolánk is halottjának tekinti õt, hiszen többször szolgált igehirdetéssel iskolánkban (utoljára ez év januárjában a Mt. 7,1-5 alapján), sõt az elmúlt tanévben néhány hétig helyettesként órákat is tartott. Az egyházi évnek ebben az idõszakában Krisztus szenvedéseire irányíthatjuk a figyelmünket. Sajnos az idén a háborútól sújtottak szenvedéseit sem hagyhatjuk figyelmen kívül. Krisztus szenvedései egyszerre emlékeztetnek minket a mai szenvedõkre, s ugyanakkor Isten szeretetére. Szeretet és szenvedés? Hogyan egyeztethetek össze? Milyen kapcsolat van a kettõ között? Egyrészt a szeretet a szenvedések között próbáltatik meg, s bizonyul elégségesnek vagy elégtelennek. Másrészt - s erre éppen Krisztus szenvedése is bizonyíték - a szeretetbõl vállalt szenvedés közben a szenvedõ nem arra figyel elsõsorban, hogy mit kell szenvednie, hanem arra, hogy mit és miként segíthet. Nincs rosszabb, mint tehetetlenül nézni a szenvedést, vagy hallani róla. Úgy tûnik, most csak imádkozhatunk. Csak? A keresztyén / keresztény ember meggyõzõdése: nincs hatékonyabb emberi cselekvés az õszinte, hittel történ imádságnál. A Megfeszített harmadnapra feltámadott. Húsvét nélkül nem lehetett volna evangéliumot hirdetni. Húsvét figyelmen kívül hagyásával ma sem lenne okunk reménykedni. Nem a múlt régi szép alakját idézzük fel önmagunk vigasztalására, hanem a Feltámadotthoz fohászkodunk: jöjj el Urunk Jézus! Adj nekünk hitet, reménységet, erõt! Mutasd meg, hogyan böjtöljünk! Adj bölcsességet ezekben a nehéz napokban, s légy velünk majd húsvéti ünneplésünkben is.